

EPA – Final Rule

עיקרי דברים¹

חוק ה- **Final Rule**, שפורסם ב- 17 לאפריל, 2015 ותוקפו חל כחצי שנה לאחר מכן, נועד להסדיר **סילוק (disposal)**² תוצרי שריפת פחם שהם תוצר לוואי בייצור חשמל בתחנות כח פחמיות (CCR) באתרים (אתרי הטמנה [landfill]³ ובריכות שיקוע [surface impoundments]⁴) קיימים וחדשים⁵. החוק מסדיר את סילוק אפר הפחם במסגרת Subtitle D של RCRA (Resource Conservation and Recovery Act) החל על פסולות מוצקות לא מסוכנות, וקובע תנאים לשמירה על הסביבה מפני יסודות קורט מזהמים המצויים באפר הפחם, העלולים להגיע למקורות מים ולאוויר הן בתהליכי חלחול ופיזור והן מקריסת מאגרים כתוצאה מכשל מבני. באתר שאינו עומד במגבלות המקומיות יידרשו בעלי ומפעילי האתר לנקוט פעולות ואמצעי הגנה על הסביבה כגון התקנת יריעות איטום וניטור מי תהום. אחרת, יידרשו לסגור את אתר ההטמנה בתוך חצי שנה ובריכות שיקוע בתוך 5 שנים מכניסת החוק לתוקף, אך גם מעבר לפרקי זמן אלה, בתנאים מסוימים. הערכת הסיכון מבריכות שיקוע ואתרי הטמנה נשענת על הערכות סיכון שנעשו בעבר, נתונים שנתקבלו לחוק המוצע במסגרת הערות הציבור (מעל כ- 450 אלף הערות), ועל ממצאי LEAF⁶ לשטיפת מזהמים מ-CCR מתחנות כח שונות.

דרישות

החוק קובע דרישות מינימליות (minimum national criteria) לסילוק בטוח לסביבה של תוצרי שריפת הפחם באתרי הטמנה ובריכות שיקוע. הדרישות נוגעות במספר תחומים:

- (1) מגבלות על מיקום האתר – קירבה למי תהום, אזורי ביצות, אזורים שמאופיינים בשברים גיאולוגיים, אזורים רגישים סייסמית ואזורים לא יציבים. אתרים קיימים שלא יבוצעו בהם ההתאמות הנדרשות להגנה על הסביבה באזורים הללו ייסגרו ואתרים חדשים לא יורשו לקלוט חומר.
- (2) יריעות איטום – הבעלים או מפעיל אתר הטמנה חדש נדרש להתקין יריעות איטום וכן מערכת לאיסוף תשטיפים טרם תחילת פינוי אפר פחם לאתר. אתרים קיימים פטורים מדרישה זו, כמו גם בריכות שיקוע שמורשות להמשיך לפעול, בתנאי שלא תתגלנה חריגות משמעותיות בריכוזי מזהמים במי תהום ובסביבת האתר. ככל שתתגלנה חריגות כאלה ייאסר המשך פינוי אפר הפחם לאתר תידרש סגירתו.
- (3) קריטריון מבני – נדרשת הערכת סיכון לכשל מבני בבריכות שיקוע קיימות. אתרים שיימצאו כבעלי פוטנציאל סיכון לסביבה בהערכות אלו יידרשו להיסגר.
- (4) תפעול – נדרשת בקרה שגרתית למניעת שחרור אפר הפחם לסביבה הן כתרחיף באוויר והן כתשחיף בפני השטח.

¹ למסמך המלא לחץ כאן. לעיון בגרסה מורחבת של עיקרי החוק (הוכנה על ידי AECOM) לחץ כאן.

² לפי ההגדרה לסילוק:

The term “disposal” means the discharge, deposit, injection, dumping, spilling, leaking, or placing of any solid waste or hazardous waste into or on any land or water so that such solid waste or hazardous waste or any constituent thereof may enter the environment or be emitted into the air or discharged into any waters, including ground waters. (42 U.S. Code § 6903(3))

³ סילוק CCR שבו החומר מונח על התשתית שלא לצורך הטיפול בה, כולל שיקום מחצבות ומכרות פתוחים, חומר שהוטמן באתרים שנחפרו למטרה זו בלבד, וכן חומר שהצטבר בערימות, גם אם זמניות, לפני פינוי לאתר הטמנה או שימוש מועיל. פעולה זו אינה מוגדרת שימוש מועיל.

⁴ בריכות שיקוע שייסגרו (בדגש על כיסוי וניקוז האתר) בתוך 3 שנים מכניסת החוק לתוקף, ייחשבו כלא פעילות והחוק לא יחול לגביהן.

⁵ ראה פרק הגדרות בחוק (עמ' 21469).

⁶ לעיון בריכוזי הממצאים לחץ כאן

ניטור מי תהום⁷ – נדרשת הפעלה של מערך דיגום ובדיקת מי תהום מבארות ניטור באתר אפר הפחם וסביבתו. במקרה של גילוי חריגה מערכי הסף (כגון מזהמים, pH, מוצקים מרחפים), נדרשת פעולה מתקנת (corrective action). החומרים והמזהמים (עמ' 201500 בחוק) המופיעים בנספחים III (detection monitoring, עמ' 201403) ו-IV (assessment monitoring, עמ' 21404) הם (בהתאמה): בורון, קלציום, כלוריד, פלואור, pH, סולפט ו-TDS; אנטימון, ארסן, בריום, בריליום, קדמיום, קובלט, פלואור, עופרת, ליתיום, כספית, מוליבדן, סלן, תליום ורדיום הכולל את רדיום-226 ו-228. ערכי הסף נקבעים לפי קריטריון הסף למי תהום הנהוג בכל מדינה, ובהיעדרו (קובלט, עופרת, ליתיום ומוליבדן) יש להסתמך על ריכוזי רקע מדודים במי התהום (מי בארות) שייקבעו בתוך שנתיים מכניסת החוק לתוקף. הניטור יבוצע לפחות פעם בחצי שנה (בקשה לשינוי תדירות הניטור תידון בהסתמך על נתונים הידרו-גיאולוגיים שיוצגו לאתר המבוקש ובתנאי שיעילות הניטור ומועד איתור זליגת מזהמים אינם גורמים לעיכוב בנקיטת אמצעים הנדרשים בעקבות זה). חריגה בעלת משמעות סטטיסטית מרמת הסף לחומרים בנספח III תגרוור דרישה גם לניטור המזהמים בנספח IV, אלא אם כן מוכח בתוך 90 יום כי החריגה נובעת משגיאות אנליטיות או שינויים טבעיים בריכוזי המזהמים במי התהום ולא מה-CCR. במידה ומתגלה חריגה מרמת הרקע באחד או יותר מהמרכיבים בשני הנספחים אך עמידה של כלל המרכיבים בקריטריון למי תהום, נדרש להמשיך את ניטור המרכיבים בנספח IV; חריגה של אחד או יותר של המזהמים בנספח זה מהריכוז בקריטריון, תדווה לרשויות ותפורסם בציבור. במקביל, יינקטו פעולות באתר לאפיון וזיהוי אזור הכשל, ובמידת הצורך יוחל בפעולה מתקנת בתוך 90 יום, כולל המשך ניטור, ביצוע התאמות באתר או תחילת סגירתו (במקרה של בריכת שיקוע ללא יריעת איטום). קיימת גם הקלה בדרישות, לפיה עמידה בריכוזי הרקע של כלל החומרים בשני הנספחים בשני ניטורים רציפים מבטלת את הדרישה לניטור המזהמים בנספח IV.

- (5) סגירת אתר – תיעשה לפי התקנים. נדרש כיסוי האתר או לחילופין פינוי החומר ממנו. כמו כן נדרש המשך ניטור מי תהום ופעולה מתקנת (במקרה הצורך) למשך תקופה מסוימת לאחר מכן. החוק מאפשר גם לנקוט בהליכי סגירה חלופיים באתרים שהוחלט על סגירתם, אולם אין אפשרות לצבור אפר פחם באתרים זמינים אחרים בסביבה.
- (6) תיעוד – בעלי האתר או מפעיליו נדרשים לתעד את המידע התפעולי של האתר ואת הפעולות הננקטות למניעת מפגעים סביבתיים.

החוק אינו מחייב את המדינות לפעול לפיו ול-EPA אין יכולת לאכוף אותו. אימוץ החוק ואכיפתו נתונים לשיקול הדעת של כל מדינה. בדומה ליישום הרגולציה של RCRA Subtitle D לפסולת מוצקות לא מסוכנות שאיננה בחזקת חובה, אלא נתונה לשיקול הדעת של כל מדינה. ל-EPA אין כוונה להתערב ביישום החוק ברמת המדינות וגם אין בסמכותה לאכוף אותו ברמה זו. אולם ה-EPA ממליץ למדינה שתבקש לאמץ את החוק, להטמיע את השינויים המתבקשים לטיפול ב-CCR במדיניות הנהוגה בה לטיפול בפסולת מוצקה (State Solid Waste Management - SWMP). ה-EPA יסייע למדינה המעוניינת בהטמעת הדרישות המינימליות בחוק.

חלות

החוק אינו חל על שימושים מועילים (beneficial use) בתוצרי שריפת פחם (CCR) המיושמים טרם כניסת החוק לתוקף. שימושים חדשים שיפותחו לאחר כניסת החוק לתוקף יהיו פטורים מדרישותיו רק אם יעמדו בהגדרת שימוש מועיל בחוק (סעיף 6, עמ' 21347).

החוק אינו חל גם במקרים הבאים:

- (1) אתרי הטמנה ל-CCR שהפסיקו לקלוט חומרים אלו טרם כניסת החוק לתוקף;
- (2) אתרי הטמנת CCR בתחנות לא פעילות שנסגרו לפני כניסת החוק לתוקף;

⁷ לפי עקרונות RCRA Subtitle D: [Part 257](#), [Part 258](#) (Appendix I & II).

- (3) CCR המיוצרים במתקנים שלא מיועדים לייצור חשמל ;
- (4) אפר מרחף, אפר תחתית, סיגים וגבס FGD שהם תוצרי לוואי של ייצור חשמל מדלקים אחרים מפחם ;
- (5) CCR המשמשים לשיקום מכרות פחם או מחצבות (מטופל במסגרת רגולטורית נפרדת) ;
- (6) CCR המפונים לאתר הטמנה מוסדר של פסולת עירונית אשר ננקטים בו ממילא אמצעים להגנה על הסביבה.

הגדרת שימוש מועיל

שימושים מועילים ב- CCR אינם מסווגים כבעלי פוטנציאל לסיכון סביבתי ובריאותי, משהוכח שלא נשקפת מהם סכנה כזו ולא הוצגו ממצאים הסותרים הערכה זו. האופן והיקף השימוש בחומר שונים מבסילוק. לדוגמא, שימושי אפר פחם בחקלאות בהם החומר מיושם בשכבה בעובי ס"מ בודדים ועל פני שטח נרחב, לעומת ריכוז של אלפי עד מיליוני טונות באתר הטמנה יחיד.

רגולציית RCRA חלה על פסולת מוצקה⁸, ואולם אפר פחם, בחלק משימושי המועילים בהם הוא משמש כחומר גלם בתהליך ייצור (לדוגמא כתוסף לצמנט), אינו נחשב פסולת לפי הגדרתה ב- RCRA

EPA החליט להשאיר על כנה את החלטתו ממאי 2000⁹ (עמ' 32214 במסמך ההחלטה), שאין לסווג CCR כפסולת מסוכנת כמו גם להסדיר שימושים מועילים ב- CCR תחת RCRA Subtitle D, מאחר ולא הוצג מידע המעיד על סיכון לסביבה ולאדם הנלווה לשימושים אלו (עמ' 21327 בחוק).

החוק מבדיל בין שימושי encapsulated ו- unencapsulated, כפי שיוסבר בהמשך. החוק מבדיל בין CCR המיועדים ל**סילוק** לבין CCR המיועדים לשימושים מועילים (beneficial use), בהתקיים 4 הקריטריונים הבאים. חומר המקיים קריטריונים אלו לא יהיה כפוף לדרישות החוק:

- (1) קיימים יתרונות לשימוש (functional benefit). במילים אחרות, חייבת להיות הצדקה לשימוש באפר פחם מעבר לעובדה שזה מונע את סילוקו, למשל, שהאפר מגדיל את קיים הבטון או משמש בופר ל- pH בקרקעות חקלאיות ותורם לגידול צמחים.
- (2) אפר הפחם מחליף חומרי גלם קיימים ובכך מצמצם את הצורך בכרייתם ואת הפגיעה בסביבה הנגרמת כתוצאה מכך. כלומר, השימוש בחומר מועיל מההיבט הסביבתי.
- (3) אם קיימים תקנים ומפרטים ליישום האמור, על אפר הפחם לעמוד בהם. אם לאו, אין לעשות שימוש בחומר בהיקף העולה על הנדרש ביישום מסוים או פרויקט מסוים (EPA לא קבע מפרט לכל שימוש, עקב מגוון השימושים הרחב על כל תנאיהם ומאפייני החומרים שבהם. אולם קיימים מפרטים הנדסיים היכולים לספק מידע זה¹⁰). לדוגמא: לא תאושר הוספת אפר פחם לקרקע בכמות מעבר לדרוש ולמוצדק מבחינה מדעית לשיפור תכונות הקרקע ו/או היבול, מחשש מהשלכות סביבתיות ובריאותיות שעלולות להיות נלוות ליישום זה, בעיקר בשימושי unencapsulated. שימוש כזה עלול להיחשב כאמצעי לחמוק ממילוי אחר תקנות לסילוק פסולת, הוא אינו נחשב מועיל, ולפיכך החומר עלול להיפסל לשימוש. כדי שיישום CCR בחקלאות יוגדר כשימוש מועיל (גם כמרכיבים בבוצות biosolids, כמצוין בעמ' 21347 ו- 21350

⁸ כמוגדר ב- RCRA :

"The term "solid waste" means any garbage, refuse, sludge from a waste treatment plant, water supply treatment plant, or air pollution control facility and other discarded material..." (42 U.S. Code § 6903(27)).

⁹ לעיון בהחלטת ה- EPA לחץ כאן

¹⁰ לדוגמא ASTM E2277-03: Standard Guide for Design and Construction of Coal Ash Structural Fills Engineering and Environmental Guidance on the Beneficial Use of Coal Combustion Products in Engineering Structural Fill של USWAG ואחרים הרלבנטיים לשימוש באפר בקישור [להלן](#).

במסמך) עליו גם לעמוד ברמות מותרות של מזהמים ובעומסי היישום המותרים כמפורט ברגולציה של ה-EPA לבוצות¹¹.

(4) בשימושי unencapsulated בהם החומר מיושם בקרקע בכמות השווה או עולה על 12.4 אלף טון¹² באתר נתון, שאינם יישומי סלילה (non-roadway applications)¹³, ואשר לא ננקטות בהם שיטות הנדסיות המפחיתות פיזור מזהמים לסביבה (כגון שימוש ביריעות איטום), על המשתמש באפר הפחם להוכיח טרם היישום, באמצעות נתונים ומסמכים מתאימים, שאין אפר הפחם משחרר מזהמים לסביבה (קרקע, מי תהום, אוויר) ברמה העולה על המותר עפ"י תקנים בריאותיים וסביבתיים או ברמה גבוהה מזו של חומרים אנלוגיים שאותם הוא מחליף. זאת בנוסף להוכחת עמידת השימוש המסוים בשלושת הקריטריונים האחרים.

שימושי unencapsulated בכמות מתחת ל- 12.4 אלף טון באתר יחיד אמנם פטורים מהוכחת תועלת אך אין הם פטורים מכל המגבלות, ויש לפעול במשותף עם הרשויות להערכת מידת הסיכון הגלום בהם ובמקרה הצורך לטפל בסיכונים האפשריים מהגורמים שיש להם השפעה על הסביבה (מאפייני החומר, כמות החומר המיושמת ואופי היישום, אתר היישום ועוד). אחת הסיבות להחמרה זו היא שלעת הזאת המידע הקיים בידי ה-EPA אינו מספיק להערכת הסיכון מ-CCR בשימושי unencapsulated בכמויות קטנות מהסף הנ"ל. כמו כן, EPA מכיר בבעייתיות שיטות בדיקה בהן המיצוי נעשה ב-pH בודד (SPLP, TCLP) שייתכן וסיפקו הערכת סיכון מוטעית בשימושי unencapsulated קיימים עקב ריכוזים נמוכים או גבוהים מדי שהתקבלו בתשטיף שאינם תואמים את תנאי היישום והסביבה. התוצאה היא שלא ניתן להמציא קריטריון רעילות אחיד לכל השימושים הללו בשל ריבוי מגוון תנאי השימוש, החשיפה לסביבה ואופי האתרים. עם זאת, בכוונת ה-EPA להמשיך בביצוע הערכות סיכון לשימושי unencapsulated, ובהתאם לממצאים שיתקבלו יוחלט אם נדרשת רויזיה לקריטריונים¹⁴.

שימושי unencapsulated נדרשים לעמוד בכל 4 הקריטריונים, למעט שימושים מסוג זה בסלילה ותשתיות הנעשים לפי דרישות ומפרטים הנדסיים ועל כן אינם נדרשים לעמוד בקריטריון מס. 4, כיוון ששיטות יישום החומר בסלילה ותשתיות, כמו גם הדרישות מן החומר והיישום עצמו (המפוקח ע"י המדינה או משרד התחבורה) מפחיתות סיכונים לסביבה. כדוגמה לאמצעים המפחיתים את הסיכון הסביבתי ביישום החומר בסלילה ותשתיות בהשוואה לסיכון בהטמנה ניתן לציין את שכבת האספלט בכביש מעל שכבת האפר המונעת למעשה חלחול מי גשמים לתוך האפר, או הבדלים במוליכות ההידראולית (ובמיצוי) בין סוללה הנדסית המורכבת משכבות חומרים שונים לבין סוללת מילוי הומוגנית באתר הטמנה. בנוסף, אופן השימוש והיקפו בסלילה ותשתיות שונים מסילוק אפר באתרי הטמנה או בריכות שיקוע, בהם לעתים מיליוני טון חומר מרוכזים באתר נקודתי אחד ועלולים לשחרר מזהמים לסביבה עקב איחסון במצב מורטב במהלכו מים באים במגע עם החומר. כדוגמה, תועד מקרה של זיהום סביבתי כתוצאה משימוש ב-CCR ללא אבחנה לצורך מילוי מחצבות חול וחצץ ב-Gambrills, מרילנד, אך שימוש מסוג זה אינו עונה להגדרת שימוש מועיל אלא סילוק ועל כן יהיה כפוף ל-Final Rule. עם זאת, ה-EPA לא קובע באופן גורף כי כל יישום CCR למילוי בהיקף נרחב ("large scale" fill) operation) יוגדר באופן אוטומטי כסילוק, היות וגם שימוש זה יכול לענות על הקריטריונים לשימוש מועיל.

ה-EPA החליט שהעובדה שעד לאישור החוק לא תועדו מקרים של זיהום כתוצאה משימושים מועילים מסוג unencapsulated, מצדיקה את החלטתו בדבר סיווג שימושים אלו תחת Subtitle D, אולם אין בה כדי לקבוע סופית ששימושים אלו בטוחים לסביבה ואין בהם כל סיכון.

¹¹ לעיון ברגולציה 40 cfr part 503 לבוצות שפכים של ה-EPA לחץ כאן. לעיון בגרסה מקוצרת של הרגולציה לחץ כאן.

¹² 12.4 אלף טון הוא ההיקף הנמוך ביותר של אפר פחם שנבדק במסגרת הערכת סיכונים מאתרי הטמנה שבוצעה בשנת 2014.

¹³ לדוגמה מילוי מבני, ייצוב/טיוב קרקע לתשתיות וחקלאות, ייצוב/מיצוק שפכים.

¹⁴ למשל בנובמבר 2014 התקבל ב-EPA דוח ניטור מי תהום בבארות מי שתייה בדרום מזרח ויסקונסין, המצביע על קשר ישיר בין זיהום המים לשימושי unencapsulated מתחת לסף 12.4 אלף טון.

שימושי encapsulated בהם החומר כלוא בתוך מטריקס המוצר, כדוגמת צמנט, בטון, מוצרי בנייה ופלסטיק (וכן מוצרים העומדים בדרישות הפיזיקליות והתפקודיות לפי התקנים והמפרטים) פטורים מהקריטריון הרביעי כיוון שהם כרוכים בסיכון מזערי לסביבה בהתאם להערכת ה-EPA, ולא הוצגו ממצאים הסותרים הערכה זו. EPA קבע שבשימושים מסוג זה שחרור המזהמים לסביבה מן המוצר הוא שווה ערך או נמוך ממוצר המכיל את חומרי הגלם המקוריים שאותם מחליפים ה-CCR, או לחילופין ריכוזי המזהמים עומדים בתקנים בריאותיים וסביבתיים. זאת, בהסתמך על ממצאי הערכת הסיכונים בשימושים אלו¹⁵.

כאמור לעיל מילוי מחצבות אינו נחשב שימוש מועיל אלא סילוק (אם כי במסגרת הערות הציבור נטען כי הישענות על קריטריון גודל בלבד אינה מספקת ויש להתחשב בכלל גורמי הסיכון, למשל המוליכות ההידראולית מתחת לאתר ההטמנה). מכאן שקריטריון מס. 4 לעיל אינו חל על שימושים אלו, כלומר המשתמש בחומר למטרות אלו אינו יכול לטעון באמצעות הוכחת עמידה בתנאי קריטריון זה כי השימוש מועיל. שימושי unencapsulated מסוג זה המערבים כמויות מאד גדולות, מוגדרים כסילוק, עקב ריבוי מקרי הנזק הסביבתי שתועדו כתוצאה משימושים אלו, וחלק מהערות הציבור אף קראו להכניס שימוש זה לקטגוריית Subtitle C. מצד שני, הערות אחרות קראו להגדיר שימוש זה כמועיל בנימוק שהוא יוצר תשתית לבנייה או משפר את הנוף, ככל שהוא נעשה תוך הקפדה על תקנים הנדסיים וסביבתיים, שאי הקפדה עליהם בעבר הביאה כנראה לריבוי מקרי הנזק. EPA לא קיבל טיעונים אלו משלא הוצגו נתונים המראים שנקיטת אמצעים הנדסיים במילוי עם CCR מונעת פגיעה בסביבה. עם זאת, אין זה אומר באופן מוחלט כי כל שימוש מעין זה, בכלל זה מילוי בהיקף נרחב ("large scale" fill operations¹⁶), ייחשב סילוק, בתנאי שיבוצע כנדרש ולפי מפרטים הנדסיים ויענה על כל ארבעת הקריטריונים לשימוש מועיל.

החוק מגדיר צבירת CCR בערימה (CCR pile¹⁷) כסילוק באתר הטמנה בהיבט פוטנציאל הסיכון, אלא אם האפר מסופק מערימה באופן שוטף לשימוש מועיל ונקטות הפעולות הנדרשות בקריטריון מס. 4 (עמ' 21356 בחוק). למשל אפר המאוחסן בערימה זמנית ("temporary pile") אצל יצרן צמנט. לעומת זאת, אחסון זמני של אפר כמות שהוא (unconsolidated) בערימה שיתכן שתיועד לשימוש עתידי אך עדיין לא הוחל בניצולה, יהיה כפוף לתקנות הסילוק. למשל אחסון ביניים לצורך העברה בעתיד לאתר אחר בו הוא ישמש כחומר לסלילת דרך. אבחנה זו נדרשת במיוחד במקרים בהם אפר פחם באתרי הטמנה נחפר מעת לעת ומסופק לשימושים מועילים. מקרים אלה לא יהיו פטורים מדרישות החוק.

יישום שלא יעמוד בקריטריונים הנ"ל לא יוכר כשימוש מועיל, יהיה כפוף לרגולציה הרלבנטית לסילוק והמחזיק באתר (CCR unit) או עובד בחומר ייחשב כבעל אתר לסילוק פסולת או מפעילו, בהתאמה.

לסיכום, בעקבות אירוע קריסת סוללת אפר פחם בדצמבר 2008, אשר התרחש בבריכת שיקוע שבתחנת הכח בקינגסטון, טנסי, עלתה מחדש סוגיית הסיווג הסביבתי של אפר הפחם. הדילמה העיקרית היתה האם להשאיר בעינו את סיווגו כפסולת לא מסוכנת (Subtitle D) או להגדירו כפסולת "מיוחדת" ("special waste") המסווגת בהתאם לייעוד החומר: פסולת לא מסוכנת בכפוף ל-Subtitle D לאפר פחם שנעשה בו שימוש מועיל ופסולת מסוכנת בכפוף ל-Subtitle C לאפר פחם המפונה לאתרי הטמנה או בריכות שיקוע. לבסוף, לאחר דיונים רבים, שימועים ומאות אלפי הערות מהציבור, פורסם על ידי ה-EPA חוק ה-Final Rule באפריל 2015 הקובע כי מקומו של אפר הפחם (כלל CCR, לרבות גבס המתקבל במתקני FGD ו-boiler slag) הוא בקטגוריית Subtitle D, תוך

¹⁵ לעיון במתודולוגיה של ה-EPA להערכת שימושים אלה כמועילים לחץ כאן.

¹⁶ דיון באשר להגדרת קריטריון הגודל מופיע בחוק בעמ' 21351 (החל מעמודה שלישית). נכון לכתובת החוק לא קיים קריטריון אלא רק הצעה לסוגי הנתונים שישמשו בסיס לקביעת הגודל המשתמע מהמונח "large scale" fill operation.

¹⁷ כמוגדר בחוק בעמ' 21469:

CCR pile: any non-containerized accumulation of solid, non-flowing CCR that is placed on the land. CCR that is beneficially used offsite is not a CCR pile.

קביעת דרישות מינימליות לסילוק החומר ואמצעים אופרטיביים להגנה על הסביבה מפיזור אבק וזליגת מזהמים למי התהום. דרישות אלה, אף שאינן מחייבות את המדינות השונות, EPA ממליץ לאמץ, כדי לצמצם מחד גיסא את הרגולציה על שימושי אפר פחם ומאידך גיסא להסדיר את הפיקוח הסביבתי על אתרי סילוק אפר הפחם.